

בה"א הידיעה. השקפותיו במרבית הנושאים רדודות עד להחריד. ברמה של קורא המאמרים הראשיים בעיתון-ערב — אסף בנאלי של מליצות שדופות על ענייני שלום, דת, כלכלה וחברה. אין זה מיקרה שיש לו דיעה מוגדרת וברורה רק בשני נושאים: שינוי שיטת הבחירות על-פי החלום הישן של בן גוריון, כאמצעי להקמת שילטון-יחיד בדרך "דמוקרטית", וכינון בוררות-חובה בסיכוי-סוכי-עבודה. כדי להשליט "חוק וסדר" ולשים קץ ל"הפקרות" הפועלים החצופים. המעזים לתבוע שיפור בתנאי-עבודתם.

זוהי השקפתו של אדם סמכותי, בן המעמד העליון, בעל מגמות דיקטטוריות חבויות. מידחן-האי שיות הגדול, הממלא עתה את הי מודעות של תנועתנו, בנוסף המוד כיר תנועות קומוניסטיות ופאשיסטי טיות מלפני שני דורות, אינו מיקי רי. הוא מכבא את רוחו של האיש.

היד החזקה

ראש מאמר זה הזכרתי כתבה ש- נכתבה לפני 21 שנים, ושהזכירה מפני

זוהי האות ש

— **שלום בין ישראל, העם הפלסטיני והעולם הערבי כולו!**

— **שיוויון בין אשכנזים וספרדים, יהודים וערבים, גברים ונשים!**

— **שינוי סידרי-השילטון, חיסול השחיתות והבטחת זכויות האדם והאזרח!**

— **שפיות, נגד קנאות לאומנית ודתית!**

למען יעוראל יפה, הגונה, צודקת ורודפת-שלום!

לוח שידורי שלי בטלוויזיה:

● **יום שבת, 30.4:**

"השלום הוא ביטחון" — אלוף (מיל.) מתי פלד ואל"מ (מיל.) מאיר פעיל.

● **יום ג', 3.5:**

"כלכלה של צדק" — ד"ר יעקוב ארנון ויאיר צבן.

● **יום ה', 5.5:**

"האויב הפנימי — הפער" — סעדיה מרציאנו וד"ר יוחנן פרס.

● **יום ב', 9.5:**

"במאבק על טוהר המידות" — אורי אבנרי ולובה אליאב.

● **יום שבת, 14.5:**

"שיוויון יהודי-ערבי" — ואליד צאדק ועצאם פאום (בערבית).

"ארץ-ישראל היפה" — דבר ראש המחנה, לובה אליאב.

● **יום א', 15.5:**

"איך למנוע את עליית הימין לשילטון?" — עמוס עוז, ד"ר דן יעקוב-סון וד"ר מנחם בריןקר.

ידין עם שייב
שיאפות דיקטטוריות כמוסות

האמביציות הכמוסות של ייגאל ידין. אותה כתבה הסתיימה במילים הבאות: "מהפכת (נערי בן-גוריון) אינה נושאת בחובה מישטר חדש. היא מביאה עימה רק מהדורה חמורה יותר של המישטר הקיים. שכבר הוכיח לחלוטין את אי-כישרונו לפתור את בעיות-היסוד של הי מדינה.

תחת להמציא פיתרון חדש, היא רוצה לדכא את תוצאות המשבר ביד חזקה. היא באה להשליט את הצדדים השליליים ביותר של המישטר המיפלגתי (הקיים).

"היא מובילה בעיקבות של ברי זל לחיסול חירויות-הפרט וחופשי הביטוי. תחת לרפא את החולה, היא באה לסתום לו את הפה.

"מדינת-ישראל זקוקה למישטר חדש. שיצמח מתוך העם, ושינסה למצוא תשור-בות חדשות לבעיות-היסוד של הקיום הלאומי. רודנות (נערי בן-גוריון) תהיה ההיפך הגמור: שילטון של הרפתקנים. חלקם בעלי רצון טוב וחלקם מחפשי קאריירה. שיעדיפו תמיד את הדרך הקלה וחסרת-הסכנות של השימוש בכוח-הזרוע." דברים אלה נכתבו בשנת 1956 על קבוצת ידידי-יופרם. אפשר לחזור עליהם, מילה במילה, בשנת 1977, על קבוצת ידידי-מירזורע.